

Η ΔΙ' ΥΠΟΚΑΠΝΙΣΜΑΤΩΝ

ΚΑΤΑΠΟΛΕΜΗΣΙΣ ΤΗΣ ΨΩΡΙΑΣΕΩΣ ΤΩΝ ΕΣΠΕΡΙΔΟΕΙΔΩΝ

*Μονογραφία ἐπὶ τῆς μεθόδου τῶν ὑποκαπνισμάτων,
δοκιμαὶ ἐν Ἑλλάδι καὶ ἀποτελέσματα.*

Ἡ σημασία καὶ σπουδαιότης ἀπὸ πλουτολογικῆς καὶ παραγωγικῆς ἀπόψεως ἦν ἔχουν παρ' ἡμῖν τὰ ἐσπεριδοειδῆ εἶναι μεγίστη καθ' ὅσον ἡ καλλιέργεια τούτων εὐνοεῖται πολλαχοῦ τῆς χώρας μας ὑπὸ λαμπρῶν κλιματολογικῶν συνθηκῶν, (κλίματος εὐκραοῦς καὶ θερμοῦ, σπάνια παγετῶν κλ.) ὡς καὶ ὑπὸ ἐδαφῶν καταλλήλων καὶ ἀρδευομένων.

Ἡ συνολικὴ καλλιέργεια τῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἀριθμοῦσα ἐν τῇ Παλαιᾷ καὶ τῇ Νέᾳ Ἑλλάδι ὑπὲρ τὸ ἑκατομμύριον ξυνοδένδρων παρουσιάζει μέγιστον τὸ πλουτολογικὸν ἔνδιαφέρον ὡς ἀντιπροσωπεύουσα σημαντικὰ κεφάλαια γεωργικῆς παραγωγῆς τοῦ τόπου.

Θὰ ἦτο περιττὸν νὰ τονίσωμεν τὸ μέγεθος τῶν ζημιῶν ἃς κατ' ἔτος ὑφίσταται ἡ παραγωγή τῶν ἐσπεριδοειδῶν τῆς Ἑλλάδος ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ ποικίλων ἐχθρῶν μεταξὺ τῶν ὁποίων τὸν πρῶτον, τὸν γενικώτερον ἂν μὴ καὶ τὸν

σοβαρώτερον ἴσως ἐχθρὸν ἀποτελοῦσιν ἔντομα γνωστὰ μὲ τὸ γενικὸν ὄνομα τῆς ψώρας ἢ ψωριάσεως, ἂν μὴ ἡ ἐξάπλωσις αὐτῶν κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη καθίστα προβληματικὴν τὴν περαιτέρω οἰκονομικὴν καλλιέργειαν.

Ἡ ψωρίασις, ἀπαντῶσα γενικῶς ἐπὶ τῶν ἐν Ἑλλάδι ἐσπεριδοειδῶν ἢ ὑποθάλλουσα μέχρι τῆς καταλλήλου στιγμῆς πρὸς ἀνάπτυξιν καὶ διάδοσιν — ὅταν αἱ κλιματολογικαὶ συνθῆκαι εἶναι εὐνοϊκαὶ — πλὴν τῶν ζημιῶν ἃς ἐπιφέρει ἐπὶ τῶν καρπῶν τῶν δένδρων, ἐπιφέρει ἀνυπολογίστους ζημίας ἐπὶ τῶν δένδρων αὐτῶν ἥτοι προσβάλλει αὐτὴν ταύτην τὴν πηγὴν τῆς παραγωγῆς.

Ἄρκεϊ νὰ μελετήσῃ τις τὰ ἔθιμα τοῦ βίου τῶν ἐντόμων τῶν προκαλούντων τὴν ψωρίασιν καὶ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ταῦτα τρέφονται ἀπομυζῶντα διὰ θαυμασίως ὑπὸ τῆς φύσεως κατεσκευασμένης προβοσκίδος τοὺς χυμοὺς τῶν φύλλων, τῶν κλάδων, τοῦ κορμοῦ, τῶν καρπῶν τῶν ἐσπεριδοειδῶν, ἄρκεϊ νὰ παρακολουθήσῃ τις τὸν ταχύτατον τρόπον καθ' ὃν ὁ ἐχθρὸς οὗτος πολλαπλασιάζεται εἰς σειρὰν γενεῶν ἐντὸς τοῦ αὐτοῦ ἔτους διὰ νὰ πεισθῇ περὶ τῆς ζημίας καὶ ἐξαντλήσεως βραδείας μὲν ἀλλὰ ἀνεπανορθώτου καὶ ῥιζικῆς ἦν τὰ ἑκατομμύρια τῶν ἐντόμων τούτων ἐπιφέρουν ἐπὶ ἐκάστου δένδρου.

Εἶναι εὐλόγον ἢ ἀποτελεσματικὴ καταπολέμησις τῶν ἐντόμων τούτων—ἐφ' ὅσον ἐννοεῖται δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ὀρθοποδήσῃ καὶ οἰκονομικῶς — νὰ ἀποτελῇ μέτρον ἐπιβαλλόμενον, μέτρον ἐπιτακτικὸν πρὸς σωτηρίαν ὄχι μόνον τῶν καρπῶν οἱ ὁποῖαι ψωριῶντες, κηλιδωμένοι μὲ στίγματα ἐντόμων, ἀσθενικοί, δὲν ἐκτιμῶνται εἰς τὰς ἀγοράς, ἀλλὰ καὶ αὐτοῦ τοῦ ὄργάνου τῆς παραγωγῆς, τοῦ δένδρου, τὸ ὁποῖον καὶ τοῦτο, ὡς ἀνωτέρω εἶπομεν, ὑποκύπτει τέλος εἰς τὴν προσβολήν.

Τὴν σημασίαν τοῦ ζητήματος τούτου ἀντιλαμβανομένη ἡ Βασ. Γεωργ. Ἐταιρεία προέβη ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους

εἰς συστηματικὴν μελέτην καὶ εἰσαγωγὴν ἐν τῷ τόπῳ τῆς ἐν Ἀμερικῇ γενικῶς ἐφαρμοζομένης μεθόδου τῶν «ὑποκαπνισμάτων» ἢ τῆς μεθόδου «δι' ὑδροκυανίου»,^{α)} μεθόδου ἣτις ἐξ Ἀμερικῆς διεδόθη ταχέως καὶ εἰς τὰς πέντε Ἡπείρους, πλέον δὲ συγκεκριμένως ἐπιτυχῶς ἐφηρομόσθη εἰς τὰς δυτικὰς Ἰνδίας (Βρετανικὰς) τὴν Ἰαπωνίαν, τὴν Αὐστραλίαν, τὴν Ἰσπανίαν τὴν Αἴγυπτον κλ.

Τὰ ἐπιτευχθέντα ἐντὸς τοῦ πρώτου ἔτους τῆς ἐφαρμογῆς εὐχάριστα ἀποτελέσματα—περὶ ὧν ἄλλως τε οὐδεμία ὑπῆρχε ἀμφιβολία, δυσχέρειαι μόνον δὲ τεχνικαὶ εἰς τὴν πρακτικὴν ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ἠδύναντο νὰ παρουσιασθῶσι λόγῳ τῶν εἰδικῶν συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἡ καλλιέργεια τῶν ἐσπεριδοειδῶν διεξάγεται—ᾤθησαν τὴν Βασ. Γεωργικὴν Ἐταιρείαν εἰς τὸν καταρτισμὸν ἀπὸ τῆς ἐφετεινῆς ἀνοίξεως συνεργεῖον μὲ προϊστάμενον εἰδικὸν γεωπόνον, τὸ ὁποῖον ἐξακολουθεῖ ἤδη ἐν εὐρυτέρῳ κλίμακι τὴν ὑποδειγματικὴν τῆς μεθόδου ἐφαρμογὴν εἰς περιβόλια ἐσπεριδοειδῶν ἐνταῦθα καὶ τὰς ἐπαρχίας.

Λόγῳ τῆς σημασίας τοῦ ζητήματος δὲν θεωροῦμεν ἄσκοπον νὰ παραθέσωμεν καὶ ἱστορικὰς σημειώσεις περὶ τῆς πρώτης ἐφαρμογῆς τῆς μεθόδου ἐν Ἀμερικῇ, τῆς ἐξελίξεως αὐτῆς, καὶ τῆς διαδόσεως μέχρι καὶ παρ' ἡμῖν, ὡς καὶ τῶν ἐπιτευχθέντων ἀποτελεσμάτων, μὲ τὸν σκοπὸν ὅπως διὰ συστηματικῆς ἀπὸ τοῦδε προπαγάνδας προπαρασκευασθῆ τὸ πνεῦμα τῶν καλλιεργητῶν εἰς γενικωτέραν σὺν τῷ χρόνῳ ἐφαρμογὴν τῆς μεθόδου ταύτης καὶ εἰς ἀποτελεσματικὴν θεραπείαν—τρόπον τινα ἀπολύμανσιν—τῶν ὑπὸ ψωριάσεως πασχόντων ἐσπεριδοειδῶν καὶ πρὸς ἐνίσχυσιν τοῦ πολλαχοῦ φθίνοντος τούτου κλάδου τῆς ἐσπεριδοπαραγωγῆς, κλάδου μεγάλης σημασίας καὶ μεγαλειτέρου μέλλοντος ἰδίᾳ μὲ τὴν ἐγγίζουσαν ἔνωσιν τοῦ μετὰ τῆς Εὐρώπης σιδηροδρομικοῦ δικτύου.

α) Εἰσηγητῆς τῆς Ἀμερικανικῆς μεθόδου τῶν «ὑποκαπνισμάτων» καὶ τῆς πρακτικῆς αὐτῶν ἐφαρμογῆς παρ' ἡμῖν δίκαιον εἶναι νὰ σημειωθῆ ὅτι ὑπῆρξεν ὁ ἐκ τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου τῆς Βασ. Γεωργ. Ἐταιρείας κ. Φώτ. Παλιατσέας, Διευθυντῆς τοῦ Κεντρ. Γεωπον. Χημείου Ἀθηνῶν.